1958

ଡିସେମ୍ବର 11

ସି. କେ. ଅଚୁଥାନ

ବନାମ

କେରଳ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏସ୍. ଆର୍. ଦାସ, ଏସ୍. କେ. ଦାସ, ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, କେ.ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ ଏବଂ ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଂଘନ- ସରକାରଙ୍କୁ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି- ନିଯୁକ୍ତିର ଚୁକ୍ତି କି - ଚୁକ୍ତିର ବାତିଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ପ୍ରଦାନ- ଭେଦଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ କି - ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14, 16 (1), 19 (1) (g)31 ।

କାନାନୋରର ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ 1948-49 ବର୍ଷ ପାଇଁ କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା, କାନାନୋରର ସମବାୟ କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣ ସଂଗଠନ ଟେଣ୍ଡର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିବା ଅଧୀକ୍ଷକ ଆବେଦନକାରୀ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିର କାରଣ ଜନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଟେଣ୍ଡରର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚୁକ୍ତିନାମା ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସରକାରଙ୍କ ନୀତି ହେଉଛି ଯେ କାନାନୋର ଜିଲ୍ଲାର ସରକାରୀ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଗାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ଆଧାରରେ ସମବାୟ କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣ ସଂଘକୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦିଆଯିବ । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଦାୟର ଏକ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ତୃତୀୟ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭେଦଭାବ କରାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନରେ ନିଯୁକ୍ତିର ସମାନ ସୁଯୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14, 16 (1), 19 (1) (g) ଏବଂ 31 ଅନୁଯାୟୀ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା, ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କୌଣସି ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଜଡିତ ନଥିଲା ।

ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ନିଆଯାଉଥିବା ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଏକ ଘରୋଇ ପକ୍ଷ ଠାରୁ ନିଆଯାଉଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାଠାରୁ କୌଣସି ଭିନ୍ନ ସ୍ଥିତିରେ ଠିଆ ହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ

1958

ଅଚୁଥାନ
ବନାମ
କେରଳ ରାଜ୍ୟ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ହିଦୟାତୁଲ୍ଲା

ବଦଳରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ପକ୍ଷ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତି ନିଯୁକ୍ତି ଚୁକ୍ତି ନୁହେଁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଯିଏ ରାଜ୍ୟ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ କ୍ଷୀର ଯୋଗାଉଥିଲେ କୌଣସି ଅର୍ଥରେ ଜଣେ ସେବକ ନଥିଲେ ଏବଂ ସେବକ ଭାବରେ ଚାକିରିର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିନଥିଲା ।ତେଣୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16 (1) ଏହି ମାମଲା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇନଥିଲା ।

ମୂଳ ଅଧିକାରିତା :ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 103/1958 ।

ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏମ୍. ଟି. ପାଇକଦେ ଏବଂ ଗଣପତ ରାୟ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ପକ୍ଷରୁ *ସର୍ଦ୍ଦାର ବାହାଦୁର* ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ପକ୍ଷରୁ ଏମ. ଆର. କ୍ରିଷ୍ଣା ପିଲ୍ଲାଇ

1958. ଡିସେମ୍ବର 11। ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହିଦୟାତୁଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା – ଏହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ସି. କେ. ଅଚ୍ୟୁତନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ, ଯିଏ 1958-1959 ବର୍ଷ ପାଇଁ କ୍ଷୀର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଥିବା ଦାବି କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜିଲ୍ଲା ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ (ଏଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତଦାଦାତା)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିନାମା ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣର ଚୁକ୍ତି ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା, କନ୍ନୋରର ସମବାୟ ଦୁଗ୍ଧ ଯୋଗାଣ ସଂଗଠନ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ 1946 ମସିହାରୁ କନ୍ନୋର (କେରଳ ରାଜ୍ୟ)ର ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବରୁ, 1936 ମସିହାରୁ ସମାନ ବ୍ୟବସାୟରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଭାଇ ସମାନ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ।

1958
ଅତୁଥାନ
ବନାମ
କେରଳ ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ହିଦୟାତୁଲ୍ଲା

1957 ରେ, "ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା" ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ଟେଣ୍ଡର ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ତୃତୀୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ନିଜ ନିଜ ଟେଣ୍ଡର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଡାକ୍ତରଖାନାର ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖୋଲିବାର ଥିଲା । ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିବା ସର୍ତ୍ତ ବ୍ୟତୀତ, ଟେଣ୍ଡର ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ଥିବା ସମସ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ସୂଚିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ "ବର୍ତ୍ତମାନର ବଜାର ଦର" ରେ ଚିହ୍ନିତ କୌଣସି ଟେଣ୍ଡର ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ସହିତ କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣରେ, ଅନୁମୋଦିତ ସମବାୟ କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣ ସଂଘ ଏବଂ ସଂଗଠନକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଟେଣ୍ଡର ବଜାର ଦର ଠାରୁ 5 ପ୍ରତିଶତ କିମ୍ବା ସର୍ବନିମ୍ନ ଟେଣ୍ଡର ଦର, ଯାହା କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ଚୁକ୍ତି ପାଇଁ ଟେଣ୍ଡର କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଋଣ ପରିଶୋଧ କ୍ଷମତା ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଏବଂ ଟିକସ ନିକାସ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଟେଣ୍ଡର ସହିତ ଜମା କରିବାକୁ ପଡିବ ।

1958 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 20 ତାରିଖରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଟେଣ୍ଡରଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଟେଣ୍ଡରକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ ଅଧୀକ୍ଷକ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2) ଜନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀ ଟେଣ୍ଡର ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଟେଣ୍ଡର ଗ୍ରହଣ ନକରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ କାରଣ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପତ୍ର ବିନିମୟ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣ ଚୁକ୍ତି ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ସରକାରଙ୍କ ନୀତି ଥିଲା ଯେ କନ୍ନୋର ଜିଲ୍ଲାର ସରକାରୀ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଗାଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମବାୟ କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣ ସଂଘକୁ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟ ଆଧାରରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦିଆଯିବ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କିଛି ପତ୍ର ବିନିମୟ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଟେଣ୍ଡରର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଚୁକ୍ତି କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ମାସର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେବା ପରେ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

1958
ଅଚୁଥାନ
ବନାମ
କେରଳ ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ହିଦୟାତୁଲ୍ଲା

ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଟେଣ୍ଡରର ଧାରା 20ର ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅବଧି ପରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ କେତେକ ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଆବେଦନ (ଓ . ପି . ସଂଖ୍ୟା 201/1958) ଜୁନ୍ 6,1958 ରେ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରମଣ ନାୟାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏକ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଆବେଦନ ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କୋଶୀ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବୈଦ୍ୟଲିଙ୍ଗମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା (ଜୁଲାଇ 7,1958ରେ ଏ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 354/1958 ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା) । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିନାମାର କିଛି ଏକ ଉଲ୍ଲଂଘନ, ଛଡା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ, ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ହେଉଛି ଏକ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଆଗକୁ ନ ବଢ଼ିବା ।

ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଲୋଡ଼ା ଯାଇନାହିଁ, ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ବୋଲି ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାଟି ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଅଣାଯାଇଛି । ଏହି ସପକ୍ଷରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ସେ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମାନ ବ୍ୟବହାର ପାଇବାର ହକଦାର, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଭେଦଭାବ କରାଯାଇଛି । ସେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14,16 (1), 19 (1) (g) ଏବଂ 31 ଅଧୀନରେ ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରନ୍ତି । ଆମ ମତରେ, ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଉପରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଚୁକ୍ତି ହାସଲ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିବା ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯଦିଓ ସେ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ଚୁକ୍ତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ଏକ ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିନଥିଲେ, କାରଣ ଏକ ମାସର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେବା ପରେ ଚୁକ୍ତିନାମା

ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଧାରା 20ଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତା ସଂରକ୍ଷିତ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ସେହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ନିୟମିତ କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ଥିଲା କି, ଏହା ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ନୁହେଁ ଯାହା ଉପରେ ଆମକୁ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଏହିପରି ବିବାଦର ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କେବଳ ସାଧାରଣ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ହୋଇପାରିବ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରମାଣକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇପାରିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ସାରାଂଶ ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାର ଉଲ୍ଲଂଘନ, ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଥାଏ, ଯାହା ଭଲ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ କାରଣ ପାଇଁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଭେଦଭାବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ମୁକ୍ତ, ଯେପରି ଏକ ଘରୋଇ ପକ୍ଷ ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ପସନ୍ଦ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚୟନ କରିବା, ସେମାନେ ଯେଉଁ ଚୁକ୍ତିନାମା ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତାହାକୁ ପୂରଣ କରିବା । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚୟନ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ପୀଡ଼ିତ ପକ୍ଷ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିବା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚୁକ୍ତି ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ପସନ୍ଦ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେହିଭଳି, ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତି କୌଣସି ଘରୋଇ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତିଠାରୁ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥିତିରେ ନଥାଏ । ଚୁକ୍ତିନାମାର ଉଲ୍ଲଂଘନ, ଯଦି କୌଣସି ଥାଏ, ତେବେ ବ୍ୟଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପୂରଣ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦେଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ବୃତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କିମ୍ବା କୌଣସି ବୃତ୍ତି, ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି, ଯେପରି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (g) ଦ୍ୱାରା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି । ଚୁକ୍ତିନାମାର ଗୋଟିଏ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି ଚୁକ୍ତିନାମା ବାତିଲକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 31 କିପରି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇନାହିଁ ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀ ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଏହିପରି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନରେ ନିଯୁକ୍ତିର ସମାନ ସୁଯୋଗ ଦାବି କରିଥିଲେ । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଯେଉଁ ଶବ୍ଦଟି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ସେହି ଅର୍ଥରେ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତି ନିଯୁକ୍ତି ଚୁକ୍ତି ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ କ୍ଷୀର ଆଣିବା ପାଇଁ କେରଳ

1958
ଅଚୁଥାନ
ବନାମ
କେରଳ ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ହିଦୟାତୁଲ୍ଲା

ରାଜ୍ୟର ସେବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଜିନିଷପତ୍ର ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଜଣେ ଠିକାଦାର ଥିଲେ । ସେ କ୍ଷୀର ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର କର୍ମଚାରୀ ବୋଲି ଦାବି କରିନଥିଲେ । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ16 (1), ଉଭୟ ଏହାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ଶବ୍ଦବିନ୍ୟାସ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏହା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା "ନିଯୁକ୍ତି" ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ, ଏବଂ ଠିକାଦାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ, ଏପରି କିଛି ମାମଲା ଥାଇପାରେ ଯେଉଁଥିରେ ଚୁକ୍ତିଟି ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ସେବାର ଏକ ଉପାଦାନକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିପାରେ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଏପରି କୌଣସି ବିଚାର ଉଠୁନାହିଁ, ତେଣୁ ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଉକ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କି, ତାହା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାର ଯୋଗାଣ ଚୁକ୍ତି ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଯାହାର ଯୋଗାଣ ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ ହୋଇଛି, ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତିର ସମାନ ସୁଯୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହିଁ ଏହି ମାମଲା ସୀମିତ ରହିଛି ।

ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଦେଖିଲେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନା ଏବଂ ତଦନୁରୂପ ଅନୁଷ୍ଠାନର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ରାଜ୍ୟକୁ କ୍ଷୀର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଣ କରୁଥିଲେ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ବିକ୍ରୟ କରୁଥିଲେ । ସେ କୌଣସି ଅର୍ଥରେ ଜଣେ ସେବକ ନଥିଲେ, ଏବଂ ସେବକ ଭାବେ ଚାକିରିର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପୁଜି ନଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16 (1) ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହେବନାହିଁ ।

ଆମ ମତରେ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ ଧାରଣା ଅଟେ । ଏଥିରେ କୌଣସି ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଜଡ଼ିତ ନାହିଁ । ସର୍ବୋପରି, ଯଦି ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତକୁ ନେବା ଏବଂ ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ ପାଇଁ ଯଦି କୌଣସି କ୍ଷତି ଦାବି କରିବା କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ବିଫଳ ହୁଏ, ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୁଏ ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।